Проект!

НАЦИОНАЛНА ПРОГРАМА „БЪЛГАРСКИ ЦИТАТЕН ИНДЕКС“

1. НЕОБХОДИМОСТ ОТ ПРОГРАМАТА

Националната програма „Български цитатен индекс“ е от значение за научната общност в страната и възможност постигнатите резултати да бъдат представени в международното научно пространство.

С приемането на промените в Закона за развитие на академичния състав в Република България през 2018 г. и измененията в Правилника за прилагането му се въведоха изисквания, свързани с отчитане на научния принос на учените[1]. По същество промените са свързани с необходимостта от наличието на публикации и цитирания, обхванати от световноизвестни бази от данни (БД) с научна информация, в които са представени реферирани и индексирани издания. Съществените основания са в две основни посоки: от българската наука да стане разпознаваема в световен мащаб до българската наука да се интегрира в европейското научно пространство. Същото е в съответствие с възприетия в световен мащаб модел за оценка на научните постижения чрез наукометрични показатели, свързани преди всичко с цитатна информация от международни БД (най-вече англоезични).

Инструментите, проследяващи научите цитирания, познати и разпространени в международната научна комуникация, водят до няколко ключови бариери пред използването на тези ресурси като унифицирани и валидни за всички научни направления на национално и международно ниво. Първата бариера е проявена от редица изследвания[2], анализиращи тематичния, географския, езиковия и хронологичен обхват на индексираните документи. В момента доминират две системи за проследяване на цитиранията – SCOPUS и Web of Science. Обществените и хуманитарни науки са по-пълно отразени в SCOPUS, а точните и естествени науки – в Web of Science. Втората бариера е свързана с доминирането на англоезичните БД, но към момента обхватът на индексираните документи, включени в научноизследователската платформа Web of Science (Science Citation Index), е една от значимите и актуални дискусионни теми.

---

[1] Анализ на състоянието на националната научна система. МОН, 2017., с. 34.

[2] Янакиева, Елена. Отново за инструментите за научно цитиране. В: Библиотека, 2013, № 2-3, с. 51-59.; Etxebarria,., Gomez-Uranga, M. Use of Scopus and Google Scholar to measure social sciences production in four major Spanish G universities. In: Scientometrics, 2010, vol. 82, N2, pp. 333-349; Kousha, K. Thelwall, M. Sources of Google Scholar citations outside the Science Citation Index: A comparison between four science disciplines. In: Scientometrics, 2008, vol. 74, N2, pp.273-294; Vaughan, L. Shaw, D. Web citation data for impact assessment: A comparison of four science disciplines. In: Journal of the Association for Information Science and Technology, 2005, vol.56, N10, pp. 1075-1087; Meho, Lokman I., Kiduk Yang. A new era in citation and bibliometric analyses: Web of Science, Scopus, and Google Scholar. 2006. Available at: https://arxiv.org/abs/cs/0612132; др.

Причините са много, като една от тях е водеща: наблюдава се доминиране на научни публикации от САЩ и други англоезични научни издания. Едва през 2014 г. компанията Thomson Reuters и Научная электронная библиотека (Платформа eLIBRARY.RU)[3] сключиха договор за включване на 1000 от водещите руски научни списания във всички отрасли на науката във вид на отделна БД (Russian Citation Index в структурата на Web of Science). Това са най-престижните научни издания в Русия, които са включени и се индексират от 2005 г. в РИНЦ (Руския индекс за научни цитирания[4]). Това е и първи „пробив“ на кирилицата в двете водещи международни БД. Въпреки това, едно от основните изисквания за индексиране на периодични издания в международни БД е свързано с транслитерация на цитираните публикации. Използването на различни схеми за транслитерация е предпоставка за различно изписване на имената на авторите, което води до загуба на наукометрични данни и понижаване на наукометричните показатели, като h-индекс.

Посоченото по-горе е в сила и за проследяване цитатната активност на авторите в SCOPUS. Известно е, че тук има възможност да се извършват справки за цитирания, както и за други библиометрични показатели (например Impact Factor на научни периодични издания, H-index на учените и др., включени в портала SCImago Journal and Country Rank[5]). Проблемът е, че и в SCOPUS доминира англоезичността, макар в последно време и в тази БД да е включена информация от Руския цитатен указател (РИНЦ)[6].

В България публикационната активност на учените е един от важните параметри, с които те отчитат своята дейност от години. Например, още през 1952 г. започва да излиза библиографският указател „Летопис на статиите от българските списания и сборници“[7] като част от Текущата национална библиография. Този указател би следвало да се публикува месечно под формата на бюлетин, а в края на годината да се издава годишен указател. Съдържащото се в летописа е изключително полезно за изготвяне на тематични библиографии, както и за установяване на публикационната дейност на българските учени. За съжаление през последните десет години се наблюдава забавяне в издаването му. Последният издаден бюлетин е за м. декември 2018 г., при това

[3] НАУЧНАЯ ЭЛЕКТРОННАЯ БИБЛИОТЕКА (Платформа eLIBRARY.RU) е създадена през 1999 г. по инициатива на Руския фонд за фундаментални изследвания за осигуряване на руските учени с електронен достъп до научни издания.
[4] Достъпно на адрес: http://elibrary.ru/rsci_about.asp
[5] Available at: http://www.scimagojr.com/
[6] Available at: http://elibrary.ru/project_risc.asp
[7] Към момента указателят е разделен на две серии: Серия 5 под название „Летопис на статиите от българските списания и вестници“ и Серия 6 под название „Летопис на статиите от българските сборници“.

публикуван само електронно и може да бъде намерен на сайта на Националната библиотеката[8]. Освен това намалява броят на включените аналитично описвани издания.

В българската научно-информационна и библиотечна практика до момента са правени няколко опита за създаване на цитатни указатели / цитатни индекси за отделни научни направления и дисциплини, но не и за конструирането на национален цитатен указател/цитатни индекси, отразяващ пристатийните и прикнижните библиографии към публикациите на български автори. Един от успешно реализираните проекти за създаване на указател на цитиранията е този на Централната медицинска библиотека (ЦМБ). Неговото начало е през 1993 г. и е свързано с изграждането на автоматизираната библиографска БД „Българска медицинска литература“ в Центъра за информация по медицина към Медицинска академия – София (ЦИМ; сега отдел на ЦМБ[9]). От 1996 г. започва попълването на БД „Български цитатен указател по медицина“, която е разработена и се поддържа от ЦИМ. Базата съдържа библиографска информация за оригинални научни статии от всички налични в ЦМБ български научни медицински списания и сборници. В нея са включени статии и обзори от български и чужди автори от авторитетни български списания на ниво университетска медицина, както и персоналии, статии за Александровска болница и МУ-София. Към момента на сайта на Централна медицинска библиотека липсва информация за БД и нейното развитие. Друг проект, свързан с идеята за поддържане на цитатен указател на български научни публикации е иницииран през 2012 г. от Централната селскостопанска библиотека и е на тема „Изграждане на ефективна система за съвременно научно-информационно обслужване на аграрните науки – Национален аграрен научно-информационен комплекс (НАНИКО). Дооборудване на комплекса“. Тази инициатива е продължение на приключилия през 2009 г. проект „Изграждане на ефективна система за съвременно научно-информационно обслужване на аграрните науки – Национален аграрен научно-информационен комплекс“. Аграрният консорциум НАНИКО включва четирите най-големи аграрни библиотеки в България – Централната селскостопанска библиотека (Селскостопанска академия), библиотеките при Аграрен университет – Пловдив, Тракийски университет – Стара Загора и Лесотехнически университет – София. В проекта, стартирал през 2012 г., се предвижда изграждането на „Български цитатен

[8] Летопис на статиите от българските списания и сборници. Достъпно на адрес: https://www.nationallibrary.bg/www/%D0%BE%D0%BD%D0%BB%D0%B0%D0%B9%D0%BD-%D1%80%D0%B5%D1%81%D1%83%D1%80%D1%81%D0%B8-2373/%D0%B1%D1%8A%D0%BB%D0%B3%D0%B0%D1%80%D1%81%D0%BA%D0%B0-%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B0-%D0%B1%D0%B8%D0%B1%D0%BB%D0%B8%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B8%D1%8F/

[9] Достъпно на адрес: https://cml.mu-sofia.bg/bg/za-nas/

указател – аграрни науки“, чрез който учените ще могат да получават информация за цитиранията си в българските периодични издания[10], тъй като в Централната селскостопанска библиотека (Селскостопанска академия), са осъществени някои подготвителни дейности по изграждането на тази БД. Съществено е да се посочи, че Цитатния указател е трябвало да бъде създаден като част от интегрираната информационно-търсеща система e-Lib 3.2[11], използвана и четирите библиотеки в консорциума и с която могат да се изградят обединени БД – Аналитични описания на научни публикации; Национална биобиблиографска БД на учените в областта на аграрните науки; Български цитатен указател – аграрни науки[12]. За съжаление, работата е спряна поради липсата на техническо и програмно осигуряване[13].

Науката в България има значим потенциал в повечето основни направления на съвременните научни изследвания. Български публикации, преминаващи прага на цитируемост са регистрирани във всички 21 основни научни области, следени в Essential Science Indicators. В SCOPUS научните публикации се класифицират в 26 крупни научни области, като българската наука е представена с публикации във всяка една от тях. Данните за дисциплинарната насоченост на публикационната активност на българските учени и според двете БД очертават няколко основни области, в които България има добри позиции. На първо място това са областите на физиката, химията и медицината, както и на тясно свързаните с тях науки за материалите, космоса и земята, инженерните науки. Значими са и постижения в биологическите науки и техните приложения в областта на медицината и селското стопанство. Както е посочено обаче и в анализа на състоянието на националната научна система (МОН)[14], използваните данни при разработване на документа за областта на обществените и хуманитарните науки са по информация от международните БД и не са отчетени тези в България. Това е напълно обяснимо предвид липсата на инструмент за идентифициране на публикациите и събирането на експертно оценени данни за тях – такава система все още не е разработена. С други думи, достигането до реална представа за научните и изследователските постижения на тези учени към момента е значително затруднено и в повечето случаи невъзможно.

Прегледът на литературата и практиката в областта на наукометрията показа, че редица държави са предприели стъпки за създаване на национални индекси, които да

[10] Достъпно на адрес: https://agro.bg/news/article14283.html
[11] Достъпно на адрес: http://softlib.bg/produkt/e-lib-prima-upravlenie-na-bibliotekata-moduli-za-optimizirane-rabotata-na-sluzhitelite-v
[12] Достъпно на адрес: www.softlib.bg/sites/default/files/prezentacii/doklad_rv.ppt
[13] Достъпно на адрес: agro.bg/news/article14283.html
[14] Анализ на състоянието на националната научна система. МОН, 2017, с. 36.

представят научната продукция на учените. Поддържането на национална система е провокирано най-вече от това, че „голяма част от публикациите на учени от неанглоезични държави остава „скрита“ и недостъпна за световното научно общество“[15]. Повечето организации, разработващи национални цитатни указатели посочват като основна причина за изграждането им създаването на условия за коректна оценка на научната продукция. Цитатен индекс се използва не само при оценка на учените, но и при акредитацията, при определянето на рейтинга на висшите училища, както и за развитие на националната политика в областта на науката, академичната издателска продукция и качеството на публикуваните научни издания.

Националните цитатни индекси се създават от края на 80-те години на миналия век до днес[16] и основен акцент е подобряване на видимостта на научните изследвания и включване на регионални научни изследвания, които не се обхващат от международните бази.

2. ОБЩЕСТВЕНИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТА, КЪМ КОИТО Е НАСОЧЕНА ПРОГРАМАТА

- В България все още не е създаден национален (единен) цитатен индекс, който да отразява цитиранията на български автори в българските научни издания или на български език;
- На национално ниво все още не съществува единна система за категоризация и оценка на качеството на българските научни издания;
- В българското научно пространство няма уеднаквено разбиране за термина „реферирано издание“ (от англ. ез. “refereed”). Често като негов синоним се ползва “peer reviewed”, което всъщност е с различен смисъл. Напълно погрешно е поставянето на знак за равенство между съвсем различни понятия като „рецензиране“, „реферирането“, „индексиране“;
- В българското научно пространство е наложен модел, налагащ издателските политики на чуждоезиковите (най-вече англоезични) списания с т. нар. висок

[15] Galyavieva, M. S. (2014). Bibliometric Analysis of the Document Flow of Informetrics Based on the Russia Science Citation Index. *Scientific and Technical Information Processing*, 41(4), 220-229.

[16] Например: China Scientific and Technical Papers and Citations – 1989–Институт за научна и техническа информация; Taiwan Citation Index – Humanities and Social Sciences – 1999–Национална централна библиотека, Департамент по хуманитарни и обществени науки, Министерство на науката и технологиите; Российски индекс научного цитирования (РИНЦ) – 2005–Министерство на образованието и науката; Korea Citation Index – 2007–Национална научна фондация на Корея; Serbian Citation Index – 2007–Център за оценка на образованието и науката; Pol-index [Полски цитатен указател] – 2007–Министерство на образованието и науката; Indian Citation Index – 2010–Фондация Знание; ASEAN Citation Index – 2010–Министерствата на образованието към съответните държави; Greek Citation Index – 2011–Национален документационен център; Malaysian Citation Index– 2011–Министерство на образованието; African Citation Index– 2017–Съвета за развитие на социалните изследвания в Африка и др.

импакт фактор. На национално ниво все още няма единна система, която да подпомага българските научни издания при включването им в международни БД и удовлетворяването на различните критерии, поставяни от тях;

– Особен проблем е публикуването в чуждестранни издания (съответно цитирането) на разработки на български автори от областта на обществените и хуманитарните науки. В сферите на точните, естествените и техническите науки цитиранията на разработки на български изследователи биха могли да се идентифицират в повечето случаи чрез чуждестранни научни БД. В областта на обществените и хуманитарните науки обаче това е трудно приложимо, а в редица тематични подобласти – неприложимо (особено относно свързаните с националната идентичност или защитата на националните интереси).

3. СРОК НА ПРОГРАМАТА

Срок на Програмата – 5 години.

4. **ОБЩ ИНДИКАТИВЕН БЮДЖЕТ НА ПРОГРАМАТА – ДО 3 500 000 евро**, като финансирането е за етапи от по 12 месеца и е разпределено по години, както следва:

- През 2027 г. (етап 1) – до 1 000 000 евро
- През 2028 г. (етап 2) – до 1 000 000 евро (индикативна стойност)
- През 2029 г. (етап 3) – до 500 000 евро (индикативна стойност)
- През 2030 г. (етап 4) – до 500 000 евро (индикативна стойност)
- През 2031 г. (етап 5) – до 500 000 евро (индикативна стойност)

Финансирането за изпълнението на Програмата е чрез бюджета на Министерството на образованието и науката (МОН).

5. БЕНЕФИЦИЕНТИ

Допустими бенефициенти на средства по програмата са академични библиотеки с функциониращи електронни каталози и с минимум 500 000 записа, които реално ще допринесат за целите на Програмата и за споделения достъп до националната научна инфраструктура.

Допустимите бенефициенти на средства по Програмата сформират консорциум с водещ партньор Софийския университет „Св. Климент Охридски“, който е и координатор на програмата. Сред партньорите, пряко отговорни за изпълнението на

дейностите по ННП, са академични библиотеки, включително на БАН и Централната селскостопанска библиотека. Поетапно ще бъдат присъединени и други академични библиотеки – асоциирани членове, които имат необходимата инфраструктура и ресурс за изпълнение на Програмата.

Бенефициентите по Програмата заявят готовност за изпълнение на конкретни задачи от нея, в съответствие с възприетите показатели и индикативни параметри за нейното изпълнение.

За изпълнение на програмата се предвижда сформиране на консорциум от горепосочените бенефициенти, който ще се управлява от Изпълнителен съвет (ИС) с представители на всички организации – партньори и председател, определен от Софийския университет „Св. Климент Охридски“, който осигурява административното обслужване на Консорциума. Председателят на ИС организира научното и финансовото ръководство на програмата и координира разпределението на дейностите и съответните финансови средства, получени от МОН, между партньорите съгласно сключеното между тях партньорско споразумение с приложен работен и финансов план. След приключен етап от изпълнението на програмата председателят на ИС представя в МОН отчет за извършената работа, степента на достигане на целите и предложение за работен план за следващия етап, одобрено от ИС. Финансирането за всеки следващ етап се предоставя след одобрение на отчета за предходния от Надзорния съвет на програмата и МОН.

Допустимите разходи са, както следва:

а) Преки разходи за: персонал; командировки; дълготрайни материални и нематериални активи, включително апаратура и софтуер; външни услуги, пряко свързани с изпълнението на програмата; материали, консумативи и други допустими разходи, пряко свързани с изпълнението на програмата и разпространението на резултатите, в т.ч. за организиране на семинари и конференции, заплащане на членски внос, заплащане на такси за публикуване в научни списания, такси за участие в научни мрежи и др.

б) Непреки разходи за: обслужване на програмата от водещия партньор и партньорските организации - до 6% от стойността на допустимите разходи; разходи за финансов одит на програмата - до 1% от стойността на допустимите разходи.

в) Разходи за мониторинг и оценка на изпълнението на програмата (до 2 % от общия й бюджет).

6. ЦЕЛИ НА ПРОГРАМАТА

5.1. Обща цел

Основната цел на Програмата е осигуряване на условия за интегриране на данни за постиженията на българската наука в международното научно пространство чрез изграждане на национална инфраструктура за оценка на научните постижения на български език, основана на наукометрични показатели.

5.2. Специфични цели

Програмата е насочена към постигането на три специфични цели, свързани с осигуряване на условия за прилагане на наукометрични методи за оценка на българските научни постижения:

1. Изграждане и поддържане на автоматизирана система „Български цитатен индекс“ с интегриран AI-асистент[17].
2. Административно и функционално изграждане на Междубиблиотечен център „Български цитатен индекс“, обхващащ всички академични библиотеки в страната (включително на БАН и Централната селскостопанска библиотека).
3. Изграждане и поддържане на БД за цитирания на научни публикации на български автори на български език.

7. ОЧАКВАНИ РЕЗУЛТАТИ

1. Изградена функционираща автоматизирана система „Български цитатен индекс“ с уеб базиран достъп, с двуезичен интерфейс (български, английски), с възможност за интегриране към библиографски БД и чуждестранни научни БД.
2. Въведени и верифицирани данни за цитирания на публикации на български учени на български език за период минимум от 10 години.
3. Изграден Междубиблиотечен център „Български цитатен индекс“, който да поддържа в актуален вид БД за цитирания на публикации на български учени в български научни издания.
4. Поетапно асоцииране на всички академични библиотеки на територията на страната към Междубиблиотечния център „Български цитатен индекс“ за осигуряване на обмен на данни, устойчивост на процесите и развитие на автоматизираната система „Български цитатен индекс“.

8. ОБХВАТ НА ПРОГРАМАТА

[17] AI – Artificial intelligence (Изкуствен интелект)

Програмата отразява интереса на Министерството на образованието и науката да се изгради система за оценка на постиженията на българските учени, научните организации и научните издания.

До момента са идентифицирани 715 заглавия на периодични издания (510 от тях налични в Университетската библиотека „Св. Климент Охридски“, а в Централната библиотека на БАН – 277), които следва да бъдат обхванати от Програмата. От тях в областта на обществените и хуманитарните науки са идентифицирани общо 367 издания (305 налични в Университетската библиотека „Св. Климент Охридски“ и 163 – в Централната библиотека на БАН). Към този обем от научни публикации следва да се добавят доклади от конференции, сборници с научни публикации и др., които ще се идентифицират в процеса на изпълнение на Програмата.

Всички поетапно включени асоциирани членове (библиотеки) към Междубиблиотечния център „Български цитатен индекс“ следва да поемат ангажимента да предоставят данни като въвеждат и верифицират в БД цитиранията от изданията на съответната институция, с която се идентифицират.

За гарантиране на максимална полза за обществото от заложените изследвания се предвижда създаването на специализиран Надзорен съвет (НС) на програмата, включващ представители на основните потребители на резултатите от нея, а именно МОН, Националната агенция за оценяване и акредитация, Националния център за информация и документация и др. НС следи за изпълнението на работния план и одобрява отчетите след всеки етап на програмата. При незадоволителни резултати или забавяне в изпълнението на работния план, НС може да препоръча на министъра на образованието и науката намаляване или спиране на финансирането на Програмата.

9. ДЕЙНОСТИ ПО ПРОГРАМАТА

А. Разработване на национална автоматизирана система „Български цитатен индекс“.

1. Изготвяне на задание за изграждане на функционираща софтуерна система, доразвиваща и доизграждаща разработения по проект към Фонд научни изследвания (договор ДН 15/1 от 11.12.2017 г.) софтуерен прототип за автоматизирана система „Български цитатен индекс“.
2. Програмна реализация на функционираща софтуерна система с възможност за национален обхват и интегриран AI-асистент.
3. Тестване на разработената софтуерна система чрез въвеждане на данни.
4. Въвеждане на разработената софтуерна система в експлоатация.

5. Изготвяне на инструкции за работа със софтуерната система.
6. Обучение на оператори на данни за софтуерната система.

Б. Определяне на обхвата на БД и подбор на заглавия.

1. Идентифициране на заглавията на научни издания, които да бъдат обхванати от цитатния индекс.
2. Подбор на заглавията на научни издания, които отговарят на минималните критерии за включване в цитатния индекс.
3. Осъществяване на контакти с издатели на научни издания с цел предоставяне на тяхната продукция в електронен формат за целите на цитатния индекс.

В. Въвеждане на данни.

1. Автоматизирано прехвърляне на контролни и библиографски записи.
2. Ръчно въвеждане на данни за цитирания на публикации.
3. Верифициране на ръчно въведени данни за цитирания на публикации.
4. Текущо осъществяване на контакти с автори с цел уточняване на детайли, свързани с техни публикации.
5. Текущо осъществяване на контрол с цел унификация.

Г. Сформиране на Междубиблиотечен център и координация на процесите.

1. Сформиране на екип за управление на процесите.
2. Подбор на академични и научни библиотеки, които да бъдат приобщени като асоциирани членове към Междубиблиотечния център.
3. Подбор на библиотечни специалисти за оператори на данни.
4. Координиране на съвместните дейности с всички участващи организации (асоциирани партньори към Междубиблиотечния център, научни и академични организации, издатели).

10. ПРОЦЕДУРА ЗА ФИНАНСИРАНЕ

а) В срок до един месец от приемането на програмата МОН отправя покана до Софийския университет „Св. Климент Охридски“ да организира подписване на споразумение за партньорство с партньорите, с което се дефинира участието им в дейностите по програмата със съответния бюджет;

б) В срок до 2 месеца от приемането на програмата Софийският университет „Св. Климент Охридски“ предава в МОН подписано от всички партньори споразумение, с

приложени работен и финансов план за първия етап от изпълнението на програмата и индикативен работен и финансов план за изпълнението на цялата програма;

в) МОН сключва споразумение със Софийския университет „Св. Климент Охридски“ за целия период на изпълнение на Програмата с индикативно разпределение на финансовите средства по години;

г) При наличие на бюджетни средства МОН сключва споразумение със Софийския университет „Св. Климент Охридски“ за финансиране на първия етап на програмата, като неразделна част от него е подписаното партньорско споразумение заедно с разпределението на дейностите и финансовите средства за тяхното изпълнение;

д) В срок до един месец от сключването на споразумението МОН превежда средствата на Софийския университет „Св. Климент Охридски“;

е) Софийският университет „Св. Климент Охридски“ се задължава своевременно да предоставя на партньорите предвидените средства за изпълняваните от тях дейности;

ж) При ясно регламентирани при подписването на споразумението условия, МОН може да поставя допълнителни изисквания към дейностите, резултатите и целевите индикатори, както и към изпълнението на програмата;

з) Финансирането за всеки следващ етап на програмата се предоставя след одобрение на отчета за предходния етап от НС и МОН.

11. ПОКАЗАТЕЛИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОГРАМАТА И ИНДИКАТИВНИ ПАРАМЕТРИ

Оценката за изпълнението на програмата се основава на изпълнението на следните количествени параметри: брой въведени цитирания, брой въведени заглавия на издания, брой въведени автори, брой въведени институции.

Индикативните параметри по изброените показатели са както следва:

- брой софтуер за автоматизирана система „Български цитатен индекс“ – 1,
- брой въведени цитирания – минимум 300 000,
- брой въведени заглавия на издания – минимум 1000,
- брой въведени автори – минимум 3000,
- брой въведени институции (академични, научни, издатели) – до 100.

12. МОНИТОРИНГ

Мониторингът върху изпълнението на Програмата се осъществява чрез:

- одобряване от Изпълнителния съвет на работния план, който включва

количествено измерими показатели за наблюдение на изпълнението;

- междинни и финален доклади за изпълнението на Програмата, изготвени от Изпълнителния съвет;
- оценяване на изпълнението на работния план и степента на достигане на целите и показатели, чрез одобряване на отчетите след приключването на всеки етап на програмата от Надзорния съвет и МОН.
- документална или техническа проверка на място от представители на Надзорния съвет;
- оценка за изпълнението на програмата от външен изпълнител.

Разходите за мониторинг на изпълнението на Програмата са в рамките на нейния бюджет.

13. ДЕМАРКАЦИЯ

Академичните и научните библиотеки, отговорни за изпълнението на конкретни задачи от Програмата включват за финансиране само дейности, които не се финансират с други средства по европейски или национални програми.

Средствата по Програмата не могат да се използват за дейности с еднакво предназначение, финансирани от фондовете на Европейския съюз, друго национално финансиране, както и от други донорски програми.